

Vrchní soud v Olomouci

Masarykova třída 609/1
771 11 Olomouc

V Praze dne 16. října 2020

DATOVOU SCHRÁNKOU

sp. zn.: 13 VSOL 133/2020

URGENTNÍ

White & Case, s.r.o.,
advokátní kancelář
Na příkopě 854/14, Nové Město
110 00 Praha 1
Česká republika
T +420 255 771 111

whitecase.com

- Žalobce a):** **Ing. Lee Louda**, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka: OKD, a.s., IČ: 26863154, se sídlem
Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly
- Zastoupený:** JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, ev. č. ČAK 9714, se
sídlím a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní
kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno
- Žalobce b):** **Správa pohledávek OKD, a.s.** (dříve OKD, a.s.) IČ: 26863154,
společnost se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly
(dále také jen „**Dlužník**“)
- Zastoupený:** JUDr. Tomášem Zagarem, advokátem, ev. č. ČAK 08131, se
sídlím 28. října 767/12, 110 00 Praha 1
- Žalovaný č. 1:** **Citibank N.A., London Branch**, registrační č. BR001018, se
sídlím Citigroup Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londýn,
E14 5LB, Spojené království
- Zastoupený:** JUDr. Petrem Přecechtělem, advokátem, ev. č. ČAK: 11109,
BBH, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlím Klimentská 1207/10,
110 00 Praha 1
- Žalovaný č. 2:** **New World Resources N.V.**, společnost založená podle zákonů
Nizozemského království registrovaná v nizozemském
obchodním rejstříku pod č. 34239108, registrována jako
zahraniční společnost v britském obchodním rejstříku s britským
číslem založení BR016952, se sídlím 115 Park Street, Londýn,
W1K 7AP, Velká Británie
- Zastoupený:** JUDr. Luděk Chvostou, advokátem, ev. č. ČAK 02911, White
& Case, s.r.o., advokátní kancelář, Na příkopě 14, 110 00 Praha 1
- Žalovaný č. 3:** **NWR Holdings B.V.**, společnost založená podle zákonů
Nizozemského království registrovaná v nizozemském
obchodním rejstříku pod č. 61294179, se sídlím Herengracht 448,
1017 CA Amsterdam, Nizozemské království
- Zastoupený:** Mgr. Davidem Ilczyszynem, advokátem, ev. č. ČAK 04910,
White & Case, s.r.o., advokátní kancelář, Na příkopě 14, 110 00
Praha 1
- Za účasti:** **Krajské státní zastupitelství v Ostravě**, se sídlím Na Hradbách
1836/21, 729 01 Ostrava 1

o žalobě na určení pravosti a výše pohledávky a odpůrcí žalobě

**Vyjádření Žalovaného č. 2 a Žalovaného č. 3 k vyjádřením Žalobců ze dne
9.10.2020 a státního zastupitelství ze dne 7.10.2020**

Bez příloh

I.

Úvod

1. Dne 23.10.2019 vydal Krajský soud v Ostravě (dále jen „**Soud**“) rozsudek č. j. 32 ICm 3260/2016-1280, kterým rozhodl tak, že ve výrocích I. – III. zamítl návrhy Žalobce a), aby Soud určil, že Smlouvy (jak jsou definovány níže) jsou neúčinné, ve výroku IV. určil, že pohledávka ve výši 9.530.033.808,71 Kč přihlášená přihláškou P33-1 je po právu co do pravosti a výše, ve výroku V. určil, že pohledávka ve výši 621.273.214,79 Kč přihlášená přihláškou P100-1 je po právu co do pravosti a výše, a ve výrocích VI. – XI rozhodl o nákladech řízení ve vztahu k jednotlivým účastníkům (dále jen „**Rozsudek**“).
2. Dne 31.1.2020 podalo proti Rozsudku odvolání Krajské státní zastupitelství (dále jen „**Odvolání KSZ**“), dne 3.2.2020 podal proti Rozsudku odvolání Žalobce a) (dále jen „**Odvolání IS**“) a dne 10.2.2020 podal proti Rozsudku odvolání Žalobce b) (dále jen „**Odvolání SPOKD**“ a společně s Odvoláním IS a Odvoláním KSZ dále jen „**Odvolání**“).
3. Žalovaný č. 2 a Žalovaný č. 3 (dále společně jen jako „**Žalovaní**“) dne 15.4.2020 podali své společné vyjádření k Odvoláním.
4. Žalobce a) dne 26.5.2020 podal doplnění Odvolání IS, ke kterému podali Žalovaní své vyjádření dne 26.6.2020.
5. Žalobce b) dne 7.7.2020 podal námitku nedostatku procesní subjektivity Žalovaného č. 1, ke které podal Žalovaný č. 1 své vyjádření dne 2.9.2020 a Žalobce b) se v této věci dále vyjádřil svým podáním ze dne 11.9.2020. Žalovaný č. 1 následně dne 15.9.2020 podal své další vyjádření ohledně své procesní subjektivity.
6. Na jednání konaném dne 15.9.2020 před nadepsaným soudem byli Žalobce a) a Vrchní státní zastupitelství v Olomouci (dále jen „**VSZ**“) vyzváni odvolacím soudem k doplnění svých tvrzení.
7. Dne 7.10.2020 podalo VSZ své vyjádření (dále jen „**Vyjádření VSZ**“), které bylo v ISIR zveřejněno dne 8.10.2020. Dne 9.10.2020 podal své vyjádření obsahující doplnění tvrzení Žalobce a) (dále jen „**Vyjádření IS**“) a Žalobce b) podal repliku k vyjádření Žalovaného č. 1 ze dne 15.9.2020 (dále jen „**Vyjádření SPOKD**“). Obě vyjádření byla zveřejněna v ISIR dne 12.10.2020.
8. Žalovaní tímto podávají své stručné vyjádření k Vyjádření SZ, Vyjádření IS a Vyjádření SPOKD.

II.

Stanovisko k Vyjádření IS

9. Odvolací soud Žalobce a) vyzval, aby svá skutková tvrzení doplnil o tvrzení, „*z nichž bude konkrétně vyplývat, **kteří konkrétní věřitelé dle smlouvy o vydání dluhopisů 2014 a kteří konkrétní věřitelé dle smlouvy o úvěru a na ni navazující mezivěřitelské dohody, byli v rozhodné době vůči dlužníci v postavení osob blízkých či s dlužníci tvořili koncern, a k těmto svým doplněným potom označil důkazy, s tím, že v opačném případě se vystavuje nebezpečí nepříznivého rozhodnutí ve věci.***“
10. Žalobce a) v části II až V Vyjádření IS uvádí argumentaci ohledně toho, že názor odvolacího soudu, na základě kterého bylo výše uvedené usnesení vydáno, je nesprávný, v části VI a VII Vyjádření IS se snaží doplnit svá tvrzení ohledně toho, že konkrétní věřitelé byli vůči Dlužníkovi v rozhodné době v postavení osob blízkých či s Dlužníkem tvořili koncern a v části VIII uvádí nová tvrzení ohledně toho, že Smlouva o vydání dluhopisů 2014 (Dále jen „**SSN**“), Úvěrová smlouva 2014 (dále jen „**SSCF**“) a smlouva nazvaná „Intercreditor Agreement“ uzavřené dne 7.10.2014 (dále jen „**ICA**“

a společně s SSN a SSCF dále jen „Smlouvy“) jsou údajně úmyslně zkracujícími úkony dle ustanovení § 242 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění (dále jen „InsZ“).

11. Žalovaní jsou přesvědčeni, že při veškerém respektu k postupu odvolacího soudu je řešení otázky toho, zda se pro podání odpůrčí žaloby Žalobce a) (dále jen „Odpůrčí žaloba“) měla v tomto případě uplatnit tříletá nebo roční lhůta, nepodstatné, respektive nemůže mít vliv na posouzení správnosti Rozsudku.
12. Přes veškerou snahu Žalobce a) interpretovat Smlouvy jako komplot směřující k poškození Dlužníka a jeho věřitelů je podstata a dopad Smluv na Dlužníka velmi jednoduchá. Uzavřením těchto Smluv došlo ke snížení výše dluhu Dlužníka vyplývajícího z jeho (již existující!) garance za dluhopisy vydané v roce 2010 o částku ve výši 165 milionů EUR, přičemž Dlužník obdržel za poskytnutí (snížení) jeho ručitelských závazků finanční odměnu. Navíc z prostředků získaných na základě SSCF (35 mil. EUR) byla následně ze strany Žalovaného č. 2 Dlužníkovi poskytnuta prostřednictvím separátní smlouvy o úvěru částka ve výši 29 mil. EUR. Nad rámec snížení ručitelského závazku a finanční odměny za poskytnuté ručení dále platí, že to byl Dlužník, kdo se stal příjemcem většiny finančních prostředků získaných skupinou NWR prostřednictvím emise dluhopisů. Dlužník získal od roku 2010 od Žalovaných úvěry v celkové výši 612 milionů EUR, tj. při dnešním kursu přes 15 miliard Kč. Z toho částku ve výši 586 milionů EUR nemusel navíc Dlužník Žalovaným v důsledku provedené kapitalizace jejich pohledávek (do vlastního kapitálu Dlužníka) vracet.
13. Bez uzavření Smluv by byl naopak majetek Dlužníka výrazně menší a uspokojení jeho věřitelů v případě insolvenčního řízení výrazně nižší. Z tohoto je zřejmé, že Smlouvy ze své podstaty nemohou být neúčinnými právními úkony ve smyslu ustanovení § 235 a §§ 240 až 242 InsZ.
14. Nad rámec výše uvedeného se Soud v Rozsudku vypořádal s rozsáhlou argumentací Žalobce a), která se neúspěšně snažila zastříť výše uvedenou skutečnou podstatu Smluv.
15. Z pohledu Žalovaných je tedy pro posouzení správnosti Rozsudku, kterým byla Odpůrčí žaloba zamítnuta, nerozhodné, zda měla být Odpůrčí žaloba podána v tříleté nebo roční lhůtě.
16. Nicméně vzhledem k tomu, že Vyjádření IS obsahuje jako obvykle nesprávná či zavádějící tvrzení Žalobce a), považují Žalovaní za nutné se k těmto tvrzením alespoň stručně vyjádřit, a to s ohledem na datum blížícího se jednání před nadepsaným soudem (19.10.2020).

II(1) K tvrzení Žalobce a) v rámci Odpůrčí žaloby a řízení u soudu (část II Vyjádření IS)

17. V této části Vyjádření IS Žalobce a) pouze opakuje svou argumentaci uvedenou v Odpůrčí žalobě ohledně údajného prospěchu získaného Žalovanými ze Smluv. Tuto svou argumentaci ovšem dále nerozvádí a zejména nikterak nevysvětluje její vztah s bodem 57 Odpůrčí žaloby, na jehož doplnění směřovalo usnesení odvolacího soudu uvedené v článku 9 tohoto vyjádření. Byť tak, jak je uvedeno výše, nepovažují Žalovaní tuto otázku za zásadní, je nutné zdůraznit, že Vyjádření IS neodstraňuje rozpor dotčených ustanovení Odpůrčí žaloby, když na jednu stranu dovozuje Žalobce a) aplikaci tříleté lhůty dle § 240 odst. 3, resp. § 241 odst. 4 InsZ na základě toho, že napadené úkony měly být činěny ve prospěch Žalovaných a na druhou stranu tvrdí, že Žalovaný č. 1 je osobou blízkou Dlužníku. Žalovaní si na tomto místě dovolují upozornit odvolací soud na skutečnost, že Žalovaný č. 1 je právnickou osobou, která v kontextu české právní terminologie nemůže být osobou blízkou jiné právnické osoby. Žalovaní nadto uvádějí, že Žalovaný č. 1 v rozhodné době ani později netvořil s Žalobcem b) (Dlužníkem) koncern, jak je tento upraven v § 79 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb.,

o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), v platném znění (dále jen „ZOK“).

II(2) K lhůtě tří let a prospěchu z ručení (část III Vyjádření IS)

18. V této části Vyjádření IS Žalobce a) argumentuje obecně tím, že v případě ručení poskytnutého dlužníkem k zajištění dluhu hlavního (obligačního) dlužníka, který je součástí stejného koncernu jako dlužník, má tento hlavní obligační dlužník z tohoto ručení prospěch. Tudíž v projednávané věci je nutné Smlouvy bez dalšího považovat za uzavřené ve prospěch Žalovaných, a proto se má pro podání Odpůrčí žaloby uplatnit tříletá lhůta dle § 240 odst. 3, resp. § 241 odst. 4 InsZ.
19. Žalovaní s touto argumentací nesouhlasí, a to z důvodů, které již v řízení před Soudem uváděli v rámci námitky nedostatku jejich pasivní legitimace.
20. Pasivní legitimaci v případě odpůrčí žaloby upravuje ustanovení § 237 odst. 1 InsZ ve spojení s ustanovením § 239 odst. 1 InsZ. Ustanovení § 237 odst. 1 InsZ zní následovně: „*Povinnost vydat do majetkové podstaty dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů mají osoby, v jejichž prospěch byl neúčinný právní úkon učiněn nebo které z něho měly prospěch.*“
21. Toto ustanovení InsZ prikazuje nahlížet na věc optikou toho, zda osobě označené v odpůrčí žalobě jako žalovaný subjekt, vznikl vůbec nějaký prospěch, jehož zachování v dispozici žalovaného by znehodnocovalo stav majetkové podstaty. Pokud zde totiž konkrétní prospěch (dlužníkovu plnění) absentuje, není pak ani logicky nutné zkoumat naplnění podmínek toho, zdali šlo např. o zvýhodňující úkon, úkon bez přiměřeného protiplnění apod., resp. odpůrčí žaloba by zcela postrádala smysl, jestliže by z ní pro majetkovou podstatu nemohl plynout žádný (majetkový) přínos, a (samoučelné) vedení sporu by z majetkové podstaty naopak jen odčerpávalo finanční prostředky případně na náklady řízení.
22. V případě ručení ovšem hlavní (obligační) dlužník žádné plnění z majetkové podstaty neobdržel, a tudíž ani neexistuje žádné Dlužníkovu plnění, které by mohlo být vydáno do majetkové podstaty. Nebyla tedy splněna základní podmínka pro podání Odpůrčí žaloby proti osobám, které měly mít povinnost vydat Dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů do majetkové podstaty. Z toho je patrné, že pasivní legitimace osob, proti nimž Dlužník podal Odpůrčí žalobu, je vyloučena.
23. Odpůrčí žaloba tedy musí mířit proti takovému subjektu, u něhož v případě nepodání odpůrčí žaloby hrozí, že nebude zabráněno nežádoucím důsledkům (spočívajícím ve zkrácení nebo znevýhodnění přihlášených věřitelů oproti subjektu, který měl mít z napadeného úkonu prospěch, a na jehož straně tedy jinak dojde/došlo k obohacení na úkor ostatních věřitelů).
24. Pokud se lze neúčinnosti dlužníkových právních jednání dovolávat pouze proti osobám, v jejichž prospěch bylo právní jednání učiněno nebo osobám, které z něho měly prospěch (§ 237 odst. 1 a § 239 odst. 1 InsZ), je zřejmé, že lhůta k podání této žaloby dle ustanovení § 240 a 241 InsZ se musí posoudit pouze ve vztahu k osobě, vůči které je možné takovou žalobu podat, tj. v tomto případě věřitel, jehož pohledávka je zajištěna ručením.
25. Blíže si ohledně této otázky dovoluji Žalovaní odkázat na článek II jejich vyjádření k Odpůrčí žalobě ze dne 24.10.2018.
26. Nepřípadný je odkaz Žalobce a) na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22.4.2009, sp. zn. 29 Cdo 3276/2008, ve kterém není uvedeno, že namísto věřitele má z ručení prospěch dlužník, ale bylo jím rozhodnuto o tom, že povinnost stanovit "hodnotu majetku" na základě posudku znalce jmenovaného soudem, zakotvená v ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku, nedopadá na převzetí ručení

a jeho odůvodnění obsahuje Žalobcem a) citované konstatování, že převzetím ručení získává dlužník ekonomickou výhodu ocenitelnou penězi.

27. Pro úplnost je nutné uvést, že poskytnutí ručitelských závazků dle Smluv bylo především ve prospěch Dlužníka, který byl jedinou výrobní jednotkou skupiny NWR a kterému Smlouvy kromě snížení výše jeho existujícího dluhu zajistily i další nezbytné financování. Jinými slovy, Dlužník se stal primárním ekonomickým beneficentem uzavřených Smluv. Tyto Smlouvy byly uzavřeny k vylepšení a stabilizaci finanční situace Dlužníka a jednoznačně v jeho prospěch. O tom mimo jiné svědčí např. vývoj jednotlivých kapitálových položek rozvahy Dlužníka za roky 2014 a 2015 nebo jeho podrozvahových závazků.

II(3) K obdobným případům ve věcech ručení (část IV a V Vyjádření IS)

28. K soudním rozhodnutím, na které Žalobce a) odkazuje v této části Vyjádření IS, je nutné uvést, že pouze rozhodnutí sp. zn. 13 VSOL 235/2015 se zabývá uplatněním lhůty tří let pro podání odpůří žaloby ve vztahu k ručení. Takové rozhodnutí nelze jistě považovat za ustálenou judikaturu.¹ Navíc je nutné zdůraznit, že skutkové okolnosti projednávaného případu jsou značně odlišné, když v případě Odpůří žaloby se nejedná o ručení podle českého práva ale o „*guarantee*“ podle příslušných zahraničních právních úprav, je napadána účinnost Smluv, a nikoliv pouze účinnost ručitelských prohlášení a obsahem Smluv není založení nového ručitelského závazku Dlužníka, ale snížení již existujícího ručitelského závazku. Žalovaní předpokládají, že pokud odvolací soud v tomto řízení dospěje (dle Žalovaných správně) k závěru, že v případě Smluv je potřeba lhůtu k podání Odpůří žaloby posoudit pouze ve vztahu k Žalovanému č. 1 (viz blíže část II(2) tohoto vyjádření), své rozhodnutí řádně odůvodní.
29. Pro doplnění Žalovaní upozorňují, že ve všech řízeních, ve kterých byla vydána rozhodnutí, na která Žalobce a) odkazuje, nebyl účastníkem řízení hlavní (obligační) dlužník, což potvrzuje závěry Žalovaných ohledně nedostatku jejich pasivní legitimity.
30. S ohledem na výše uvedené je upozornění Žalobce a) ohledně možného narušení jeho právní jistoty uvedené v části V Vyjádření IS pouze akademickým pojednáním, když konec konců i Žalobcem a) zde citovaný náleze Ústavního soudu připouští v případě neexistence ustálené judikatury rozhodování soudů jinak než v předchozích případech.

II(4) K doplnění tvrzení Žalobce a) dle usnesení soudu (část VI Vyjádření IS)

31. Žalobce a) zde rozsáhle argumentuje a navrhuje rozsáhlé důkazy ohledně svého tvrzení, že někteří skuteční věřitelé dle SSN a SSCF byli současně akcionáři společnosti New World Resources Plc (dále jen „**NWR Plc**“), a proto tvořili s Dlužníkem koncern, a tudíž je nutné považovat Žalovaného č. 1 za osobu tvořící koncern s Dlužníkem. Žalobce a) přitom zejména cituje výroční zprávy NWR Plc za roky 2014 a 2015.
32. Předně je třeba uvést, že Žalobcem a) citované výroční zprávy nezachycují stav vlastnické struktury NWR Plc v době uzavření Smluv a Neformální restrukturalizace dluhu 2014 (tak, jak je definována v čl. 3 Rozsudku), ale stav, který byl jejich výsledkem. Z těchto výročních zpráv jasně vyplývá, že někteří vlastníci dluhopisů vydaných dle SSN (dále jen „**Dluhopisy**“) nabyli akcie NWR Plc až v důsledku Neformální restrukturalizace dluhu 2014, což potvrzuje i pasáž z výroční zprávy NWR Plc za rok 2014 citovaná Žalobcem a) v odst. 62 jeho vyjádření: „*Do free float patří Akcie třídy A, které jsou ve vlastnictví některých majitelů dluhopisů po restrukturalizaci rozvahy Skupiny NWR, která*

¹ Viz např. Nález Ústavního soudu - senátu ze dne 21.11.2012, sp. zn. I. ÚS 1332/10 - 1

byla dokončena v říjnu 2014.“ Rovněž z tiskové zprávy NWR Plc ze dne 9.10.2014, která byla provedena jako důkaz v řízení před Soudem, plyne, že k dokončení úpisu akcií ze strany některých vlastníků Dluhopisů došlo až dne 9.10.2014, tedy až po uzavření Smluv.

33. Nad rámec výše uvedeného je potřeba uvést, že závěr Žalobce a) ohledně koncernu NWR je v rozporu s chápáním koncernu dle českého práva. Dle ustanovení § 79 odst. 1 ZOK: „*Jedna nebo více osob podrobených jednotnému řízení (dále jen „řízená osoba“) jinou osobou nebo osobami (dále jen „řídící osoba“) tvoří s řídící osobou koncern.*“ Tak jak je uvedeno mimo jiné na straně 82 ve Výroční zprávě Dlužníka za rok 2014, Dlužník byl v roce 2014 podroben jednotnému řízení ze strany řídící osoby, kterou je NWR Plc, přičemž tyto osoby spolu tvořily koncern ve smyslu § 79 ZOK. Existenci koncernu, jehož řídící osobou byla NWR Plc a jehož součástí je Dlužník a Žalovaní, učinili účastníci v řízení před Soudem nesporným.² Žalobce a) takto vymezoval koncern, jehož součástí je Dlužník, i v Odpůrčí žalobě (viz odstavce 52 až 55).
34. Byť Žalobce a) neuvádí žádná tvrzení ohledně toho, proč by vlastníci Dluhopisů mohli být osoby blízké Dlužníkovi, je nutné uvést, že dle § 22 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“) mohou být osoby blízké pouze fyzické osoby. Dále pak dle § 22 odst. 2 OZ platí, že: „*Stanoví-li zákon k ochraně třetích osob zvláštní podmínky nebo omezení pro převody majetku, pro jeho zatížení nebo přenechání k užití jinému mezi osobami blízkými, platí tyto podmínky a omezení i pro obdobná právní jednání mezi právnickou osobou a členem jejího statutárního orgánu nebo tím, kdo právnickou osobu podstatně ovlivňuje jako její člen nebo na základě dohody či jiné skutečnosti.*“
35. Tak, jak vyplývá z Žalobcem a) citovaných částí Výroční zprávy NWR Plc za rok 2014, vykonávala kontrolu nad skupinou NWR a tudíž i nad Dlužníkem před i po uzavření Smluv společnost CERCL Mining B. V., která není uvedena mezi věřiteli dle Smluv. Proto není možné ostatní akcionáře NWR Plc považovat za osoby, na které by se dle ustanovení § 22 odst. 2 OZ vztahovaly podmínky pro jednání osob blízkých.
36. Když Žalobce a) v odst. 65 Vyjádření IS označuje bez jakéhokoliv opodstatnění konkrétní osoby, které měly být některými ze „*skutečných věřitelů*“ a zároveň měly být v koncernovém vztahu k Dlužníkovi, nejedná se vůbec o skutkové tvrzení. Žalobce a) tudíž netvrdí existenci znaků koncernu podle § 79 ZOK ve vztahu ke konkrétním osobám, a to zejména to, že předmětné osoby podléhají jednotnému řízení.
37. Pro úplnost je nutné uvést, že skutečnost, že pan Zdeněk Bakala a některé jím ovládané osoby jsou v ICA obsaženy v definici Přidružené osoby sponzora, nedokládá, že by byli věřiteli dle Smluv, když příslušná ustanovení ICA ukládají pro Přidružené osoby sponzora omezení pro případ, že by poskytly některému členovi skupiny NWR půjčku nebo finanční službu. S ohledem na to, že seznam původních věřitelů dle SSCF tyto osoby neobsahuje, je zřejmé, že v době uzavření Smluv nebyli věřiteli dle Smluv. Pokud tyto osoby případně poskytly Žalovanému č. 2 nebo některým jiným členům skupiny NWR půjčku nebo finanční služby po uzavření Smluv, tak je to pro posouzení jejich vztahu k Dlužníkovi v okamžiku uzavření Smluv irelevantní.
38. Z výše uvedeného vyplývá, že akcionáři NWR Plc nebyli členy stejného koncernu jako Dlužník ani nebyli osobami blízkými Dlužníkovi, a tudíž provádění dalších důkazů navržených Žalobcem a) je nadbytečné a zjevně z jeho strany jen představuje další obstrukce.
39. Obecně jsou tvrzení Žalobce a) ohledně vlastníků Dluhopisů velmi zjednodušená a ignorující složitou právní úpravu, kterou se SSN řídí, a proto je Žalovaní jako celek odmítají a pro jejich irelevanci pro

² Viz body 15.8 a 17.63 Rozsudku

předmět tohoto sporu se k nim blíže nevyjadřují až na níže uvedené výjimky, kdy Žalovaní uvádějí na pravou míru některé zjevné nesprávnosti obsažené v těchto tvrzeních.

40. Není pravdou, že Původní věřitelé dle SSCF nebyli skutečnými věřiteli (Scheme Creditors) dle SSN. Dle Scheme of Arrangement (např. bod (k) na straně 26) měli možnost se podílet na financování SSCF jako Původní věřitelé pouze Scheme Creditors. Proto je naprosto nadbytečné, aby se soud dotazoval těchto osob, aby sdělily, pro koho konkrétně držely Dluhopisy.

II(5) k Vysvětlovací povinnosti (část VII Vyjádření IS)

41. S ohledem na výše uvedené je nutné naprosto odmítnout, že by Žalovaní měli mít vysvětlovací povinnost tak, jak tvrdí Žalobce a).
42. Jelikož skutková tvrzení Žalobce a) jsou nezpůsobilá, respektive byly vyvráceny právní závěry, které z nich Žalobce a) dovozuje, nejsou zde splněny podmínky pro to, aby byli Žalovaní povinni poskytnout bližší údaje o konečných vlastnících Dluhopisů. Tyto údaje nad rámec již v řízení provedených důkazů totiž nemohou vést k doložení toho, že by vlastníci Dluhopisů tvořili s Dlužníkem koncern nebo byli osobami Dlužníku blízkými.
43. Pro doplnění uvádíme, že závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 16.12.2011, sp. zn. 22 Cdo 883/2010, na které Žalobce a) odkazuje, se týkají pouze řízení ohledně vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů dle starého občanského zákoníku, a tudíž se na toto řízení v žádném případě neuplatní.

II(6) K údajnému úmyslu dle § 242 InsZ (část VIII Vyjádření IS)

44. V této části Vyjádření IS Žalobce a) uvádí nová tvrzení ohledně toho, že Smlouvy údajně představovaly úmyslně zkracující právní úkony dle § 242 InsZ.
45. Předně je nutné zdůraznit, že nejsou splněny podmínky pro uplatnění takovýchto nových skutkových tvrzení uvedené v § 205a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „OSŘ“), a proto nemůže být k těmto tvrzením v odvolacím řízení vůbec přihlédnuto.
46. Pokud jde o obsah těchto tvrzení, vůbec se netýkají základních znaků úmyslně zkracujících úkonů dle § 242 InsZ. V první řadě neuvádějí, které konkrétní uspokojení konkrétních věřitelů Dlužníka bylo Smlouvami v okamžiku jejich uzavření úmyslně zkráceno. Pokud se jedná o věřitele Dlužníka uvedené v článku 82 Vyjádření IS, jedná se o věřitele na základě Smlouvy o ECA úvěru (tak, jak je definována v čl. 15.30 Rozsudku), jejichž pohledávky byly restrukturalizovány v rámci Neformální restrukturalizace dluhu 2014, a tudíž je vyloučeno jejich úmyslné zkrácení v rámci procesu, kterého se aktivně a dobrovolně zúčastnili. V podrobnostech ohledně otázky neexistence věřitelů Dlužníka zkrácených v roce 2014 Žalovaní odkazují na čl. VIII. vyjádření Žalovaných ze dne 14.10.2019 (viz listina zveřejněná v insolvenčním rejstříku u názvu Dlužníka pod položkou C19-132).
47. Žalobce a) neuvádí žádné skutečnosti ohledně toho, že by Smlouvy byly Dlužníkem uzavírány s úmyslem zkrátit jeho v rozhodné době konkrétní věřitele, přičemž ustanovení § 242 InsZ takový úmysl nepresumuje (předpokládá pouze domněnku toho, že u úmyslně zkracujícího právního úkonu ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, se kterou dlužník tvoří koncern, byl dlužníkův úmysl této osobě znám), a proto tento úmysl Dlužníka musí Žalobce a) tvrdit a dokázat. Z povahy věci je to přitom vyloučené, protože cílem a důsledkem Smluv bylo výrazné snížení dluhu Dlužníka, posílení jeho kapitálové struktury a zajištění dalšího financování těžby, zpracování a prodeje uhlí. Záměr a vlastní realizace tohoto cíle pak logicky nemohou být vykládány jako „úmyslné zkrácení uspokojení věřitele“.

48. Pokud jde o rozsáhlá tvrzení Žalobce a) uvedená v této části Vyjádření IS ohledně údajné špatné ekonomické situace Dlužníka, vůbec se netýkají údajného úmyslu Dlužníka kráťit věřitele a jsou pro projednání této věci naprosto irelevantní. Žalobce a) se zde zabývá událostmi předcházejícími i o více než 5 let uzavření Smluv a údajnými nesprávnými postupy Dlužníka při vytváření rezerv. Jedná se o zjevnou snahu zamlžit skutečnou podstatu projednávané věci a zahltit soud rozsáhlými účelovými tvrzeními, která jsou pro předmět tohoto řízení nepodstatná.
49. Z výše uvedeného je zřejmé, že i pokud by se odvolací soud těmito tvrzeními zabýval, neunáší zde Žalobce a) břemeno tvrzení a důkazní břemeno ohledně toho, že Smlouvy byly úmyslně zkracujícími úkony Dlužníka.

III.

Stanovisko k Vyjádření SPOKD

50. Žalobce b) se až ve stádiu odvolacího řízení rozhodl vznést námitku nezpůsobilosti Žalovaného č. 1 být účastníkem probíhajícího řízení. Za tím účelem se pokusil ve svém vyjádření z 9.10.2020 o vyvolání dojmu, že rozhodné zahraniční právní řády (tedy právo USA a/nebo státu New York a anglické právo) je nutno interpretovat tak, že Žalovanému č. 1 tato zahraniční práva nepřiznávají procesní subjektivitu. K tomu rovněž předložil kopie dokumentů, které mají prokazovat, že jeho interpretace je správná. Snahou Žalobce b) má zjevně být nalezení jakési analogie mezi zahraničními právními řády a českým právem, kdy Citibank N.A., London Branch má představovat v kontextu českého práva organizační složku (odštěpný závod) nebo pobočku, tedy útvar, kterému české soudy zpravidla nepřiznávají způsobilost být účastníkem řízení.
51. Žalovaní jsou nuceni znovu zopakovat, že procesní subjektivitu zahraniční právnické osoby, resp. její způsobilost být účastníkem řízení před českými soudy se posuzuje v souladu s ustanovením § 9 odst. 2) zákona č. 91/2012 Sb. o mezinárodním právu soukromém, jež pro otázky procesní způsobilosti odkazuje na právo státu, podle něhož byla taková právnická osoba založena (osobní statut). Žalovaný č. 1 předložil k osobnímu statutu Žalovaného č. 1 odborné vyjádření mezinárodní advokátní kanceláře Norton Rose Fulbright LLP jednoznačně potvrzující skutečnost, že Žalovanému č. 1 přiznává jak právo USA, tak anglické právo procesní způsobilost. Toto vyjádření doložil Žalovaný č. 1 i kopiemi řady dokumentů představujících věrohodné důkazy o tom, že soudy obou zemí (USA i Velká Británie) Žalovanému č. 1 v praxi běžně přiznávají způsobilost být účastníkem před nimi vedených řízení.
52. Pokusy Žalobce b) o interpretaci Uniform Commercial Code (USA), resp. transponované verze pro stát New York a dalších jím předložených dokumentů, které snad měly sloužit k prokázání procesní nezpůsobilosti Žalovaného č. 1, však vyzněly poněkud do ztracena. Tedy bez jasného závěru, proč by Žalovaný č. 1 nemohl mít procesní způsobilost. Takový výsledek není překvapující, jelikož principy, na kterých stojí po staletí anglosaské právo, jsou pro české právníky obtížně pochopitelné, neboť se nelze při činění právních závěrů spoléhat na „psané právo“, ale je nutné znát především soudní precedenty a ustálené zvyklosti. Jen na závěr si Žalovaní dovoluují poznamenat, že otázka globálně působících bankovních institucí jako je právě Citibank N.A., včetně jejich vystupování před národními orgány bankovního dohledu a místními soudy, si postupem let vyžádala pro účely přehlednosti zavedení označování příslušné globálně působící banky (jediné entity) i s uváděním doplňujících místních údajů jako např. „London Branch“. To ale neznamená, že by se jednalo o pobočku ve smyslu českého práva či jiný subjekt bez procesní subjektivity.

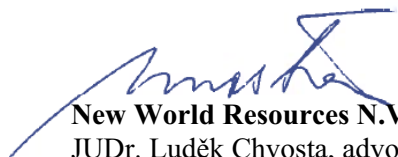
IV.

Stanovisko k Vyjádření VSZ

53. Vyjádření VSZ reaguje na usnesení odvolacího soudu, který VSZ vyzval, aby sdělil, kteří konkrétní věřitelé byli podle VSZ vzdáním se subrogace zkráceni a v čem VSZ dovozuje, že Dlužník jednal v úmyslu tyto věřitele zkrátit, přičemž poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15.12.2016, sp. zn. 23 Cdo 1711/2016.
54. Předně je nutné zdůraznit, že pokud VSZ navrhuje určit neúčinnost pouze těch ujednání SSN a SSCF, která upravují vyloučení subrogačního regresu, pak se dle názoru Žalovaných jedná o změnu návrhu Žalobce a), ke kterému ovšem není státní zastupitelství dle § 35 odst. 2 OSŘ oprávněno.
55. I pokud pomineme výše uvedenou procesní nezpůsobilost tohoto návrhu, tak Vyjádření VSZ nedoplňuje jeho tvrzení tak, jak požaduje odvolací soud, když VSZ prakticky pouze opakuje ohledně této otázky dřívější povšechná tvrzení Krajského státního zastupitelství v Ostravě.
56. Pokud jde o věřitele, kteří měli být zkráceni vyloučením subrogačního regresu, VSZ uvedlo, že potenciálně zkrácenými věřiteli jsou všichni věřitelé, kteří přihlásili své pohledávky do insolvenčního řízení Dlužníka a že úmysl Dlužníka zkrátit své věřitele dovozuje z toho, že Smlouvy měl uzavřít v době, kdy byl v úpadku. Na závěr Vyjádření VSZ je dokonce uvedeno, že „*konkrétní výši krácení jednotlivých přihlášených věřitelů nelze objektivně stanovit*“.
57. V této souvislosti je nutné upozornit, že příslušná ustanovení Smluv subrogační regres nevylučují, ale pouze omezují (viz čl. 12.01 písm. i) SSN a čl. 18.8 SSCF), a to způsobem zcela obvyklým u obdobných transakcí.
58. V souladu s výše uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu je pro naplnění skutkové podstaty úmyslně zkracujícího úkonu dlužníka nutné, aby v okamžiku uskutečnění takového úkonu jím byl skutečně a objektivně zkrácen některý jeho věřitel. Výše uvedené tvrzení VSZ o tom, že potenciálně zkrácenými věřiteli jsou všichni věřitelé, kteří přihlásili své pohledávky do insolvenčního řízení Dlužníka, je nesprávné, jelikož tito věřitelé neměli v době uzavření Smluv za Dlužníkem žádnou takovou (tj. později v insolvenčním řízení přihlášenou) pohledávku. Ve skutečnosti žádní věřitelé Dlužníka, kteří mohli být zkráceni, neexistují (viz blíže odstavec 46 tohoto vyjádření).
59. Dovození úmyslu Dlužníka zkrátit své věřitele tím, že Dlužník měl pro něho výhodné Smlouvy uzavřít v době, kdy byl v úpadku, postrádá jakoukoliv logiku. Kromě toho Soud v Rozsudku existenci úpadku Dlužníka v rozhodné době nezjistil.
60. Nadto je nutné zdůraznit, že aby předmětná ujednání SSN a SSCF mohla být považována za zkracující pro věřitele Dlužníka, musela by tato ujednání zhoršit postavení věřitelů Dlužníka oproti situaci před učiněním těchto právních jednání. K tomu ovšem v žádném případě nedošlo, jelikož tak, jak správně uvádí Soud v čl. 43.29 Rozsudku, SSN a SSCF nahradily Smlouvu o vydání dluhopisů 2010 (tak, jak je definována v čl. 15.41 Rozsudku), která obsahovala prakticky totožné ujednání v čl. 12.01(i). Naopak došlo ke zlepšení postavení věřitelů Dlužníka, jelikož se uzavřením SSN a SSCF snížila o 165 milionů EUR výše ručení Dlužníka, u kterého je subrogace omezena.
61. Pro úplnost Žalovaní zdůrazňují, že zcela nesprávný je rovněž názor VSZ, že Smlouvami mohlo dojít ke zvýhodnění Žalovaných, přestože tito nepřihlásili do insolvenčního řízení Dlužníka žádné pohledávky. Tento závěr je v rozporu se samotnou definicí zvýhodňujícího právního úkonu obsaženou v § 241 odst. 1 InsZ.

**V.
Závěr**

62. Žalovaní jsou přesvědčeni, že ani v řízení před nadepsaným soudem nebylo zjištěno, že by Dlužník svými úkony v rozhodné době (tedy buď v tříleté nebo jednoroční lhůtě před zahájením insolvenčního řízení) zkrátil možnost uspokojení tehdejších věřitelů nebo některého tehdejšího věřitele zvýhodnil na úkor jiných a to tak, že by se mu dostalo vyššího uspokojení, než jaké by mu jinak náleželo v konkursu. Při posuzování odporovatelnosti právních úkonů Dlužníka, které jsou předmětem tohoto řízení, nepředložil Žalobce a) jediný důkaz, prostřednictvím kterého by prokázal, že byly naplněny minimální podmínky požadované zákonem k vyslovení neúčinnosti napadaných právních úkonů Dlužníka, jak jsou tyto uvedeny v Odpůrčí žalobě.
63. S ohledem na výše uvedené, jejich předchozí písemná i ústní vyjádření při jednáních před prvostupňovým a odvolacím soudem Žalovaní trvají na tom, aby odvolací soud Rozsudek v plném rozsahu jako věcně správný potvrdil a přiznal Žalovaným náhradu nákladů odvolacího řízení.

New World Resources N.V.
JUDr. Luděk Chvosta, advokát
na základě plné moci

NWR Holdings B.V.
Mgr. David Ilczyszyn, advokát
na základě plné moci

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Vrchní soud v Olomouci

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 6255 / 2020 Ev. číslo: 7b67d24d-688c-4f8f-a014-b766a041025f
Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 832274171
Věc: URGENTNÍ (jednání 19.10.) - NWR_Vyjádření žalovaných 2 a 3

Odesílatel:

ID schránky: 66rhev Typ datové schránky: PFO
Osoba: Luděk Chvosta - Chvosta Adresa: Na příkopě 854/14, 11000
Luděk, JUDr., advokát Praha 1, CZ

Dodáno do DS dne: 16.10.2020 12:26:58 **Odesláno do DS dne:** 16.10.2020 12:26:58

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
Sp.zn. příjemce: 13 VSOL 133/2020 Sp.zn. odesílatele:
Lhůta končí: K rukám: Ne
Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4

Sériové číslo certifikátu: 0152a467 Platnost: 21.08.2020 - 10.09.2021

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 16.10.2020 12:26:58)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 16.10.2020 10:35:08

Datum a čas autom. ověření: 16.10.2020 12:31:42

Počet podaných příloh:1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		NWR - Vyjádření žalovaných 2 a 3.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 16.10.2020 12:31:42 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.